

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om køb på afbetaling.*

Forslaget indeholder en skærpelse af reglerne om størrelsen af mindsteudbetalingen ved afbetalingskøb.

Om forslaget baggrund skal jeg oplyse følgende:

Som det vil erindres, stillede hr. Henry Christensen mig i sommer det spørgsmål, om jeg ville lade foretage en snarlig undersøgelse af de tekniske og praktiske muligheder for en begrænsning af afbetalingshandelen. Da jeg var enig i, at der kunne være behov for en sådan undersøgelse, lod jeg nedlægge et udvalg, som i september 1965 afgav en redegørelse om de forskellige begrænsningsmuligheder og disses formodede økonomiske virkninger.

I redegørelsen, der tidligere er omdelt i det høje ting, har udvalget som resultat af overvejelserne bl. a. udtalt, at en forhøjelse af den kontante udbetaling, eventuelt kombineret med en begrænsning af kredittiden, må anses for det mest hensigtsmæssige middel, såfremt en regulering af afbetalingshandelen måtte blive anset for ønskelig.

Da det på baggrund af den nuværende økonomiske situation synes rimeligt at søge gennemført en vis begrænsning af afbetalingshandelen, foreslås det, at mindsteudbetalingen forhøjes til 20 pct. uden hensyn til afbetalingstidens længde. Samtidig bibeholdes dels reglen om, at udbetalingen altid skal andrage mindst 50 kr., dels særreglen for salg af bøger på afbetaling.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om statens erhvervelse af Gedserbanen.*

Som det nærmere vil fremgå af lovforslagets motiver, har statsbanerne siden 1. januar 1893 i henhold til en uopsigelig forpagtningskontrakt drevet Gedserbanen — jernbanen mellem Nykøbing F. og Gedser — og Gedser havn, der begge tilhører Gjedser Jernbaneselskab A/S. Aktiekapitalen i

dette selskab, 1 mill. kr., ejes i sin helhed af staten, der endvidere garanterer for forrentningen af selskabets obligationsgæld på 2 mill. kr. Den koncession, som i 1884 blev udfærdiget for Gedserbanens drift, og som gennem forpagtningsforholdet udnyttes af statsbanerne, udløber efter sit indhold den 1. juli 1966, og denne omstændighed har gjort det aktuelt at overveje, om det ud over den løbende koncessionsperiode er rimeligt at fortsætte det bestående ejendommelige forhold, at staten på den ene side som eneaktionær er reel ejer af bane og havn og som garant for obligationsgælden reel debitor for denne og på den anden side optræder som forpagter af de således reelt af staten ejede anlæg og siden 1893 har gjort det, eller om det ikke vil være rigtigt at bringe den kunstige selskabsordning til ophør gennem en formel statsovertagelse af banen med tilhørende havn ved den 80-årige koncessionsperiodes udløb.

Det er min opfattelse, at når driften af jernbanestrækningen mellem Nykøbing F. og Gedser skal opretholdes efter 1. juli 1966 — og det er der ingen tvivl om at den må, når henses til dens betydning for den vigtige færgeforbindelse til Warnemünde — så bør man lade strækningen indgå i statsbanernes net som en hvilken som helst anden statsbanestrækning og ikke opretholde det historisk bestemte særlige aktieselskab, der ifølge aktieselskabsloven nødvendigvis må have bestyrelse, direktion og revision, afholde generalforsamlinger og bestyrelsesmøder, føre regnskab, betale indkomstskat o. s. v. Ganske vist har administrationsudgifterne ikke været store, idet hvervene som bestyrelsesmedlemmer og direktør har været varetaget af ministerielle tjenestemænd uden særligt vederlag, men en vis mængde administrativt arbejde har dog efter sagens natur været forbundet med ordningen.

Ifølge det nu fremsatte lovforslag foreslås aktieselskabet opløst og forpagtningsforholdet bragt til ophør derved, at staten pr. 1. juli 1966 overtager samtlige selskabets aktiver og passiver, herunder særligt obligationsgælden på 2 mill. kr. til indfrielse. Denne obligationsgæld vil formentlig forfalde til indfrielse pr. 1. juli 1966, selv om en statsovertagelse af selskabet ikke finder sted.

[Ministeren for offentlige arbejder.]

De fornødne bevillinger — til indfrielse af obligationsgælden og aktiekapitalens afskrivning — vil blive søgt på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1966-67. I lovforslagets bemærkninger er det nævnt, at disse bevillingsmæssige dispositioner naturligvis ikke skulle påvirke det beløb, som i forvejen tænkes afsat til statsbanernes anlægsvirksomhed i nævnte finansår.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om privat finansiering af en fast forbindelse over Store-Bælt [af Ninn-Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 1135, fremsættelsen i tidenden sp. 2484).

Sagen sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (*Lindberg*): Det fremsatte forslag til folketingsbeslutning er efter min opfattelse af en sådan karakter, at det ikke vil være rimeligt på nuværende tidspunkt at vedtage det. Jeg skal i det følgende begrunde hvorfor.

I 1960 blev der i henhold til en indstilling fra Store-Bæltskommissionen af ministeriet for offentlige arbejder nedsat et udvalg, som fik til opgave at følge den trafikale, tekniske og økonomiske udvikling med henblik på at undersøge de videre planer med bygning af en fast Store-Bæltsforbindelse.

Dette udvalgs arbejde gav som første resultat et forslag om at stille 10 mill. kr. til rådighed til visse forarbejder og bundundersøgelser i forbindelse med etableringen af en fast Store-Bæltsforbindelse. Lovforslaget blev den 20. december 1961 vedtaget af folketinget.

Udvalget fortsatte derefter sit arbejde og har under hensyntagen til den rådende mangel på teknisk arbejdskraft og under hensyn til, at udvalget tillige har måttet udarbejde det grundlag, som danner bag-

grund for den i sommeren 1965 udskrevne internationale idékonkurrence, arbejdet så hurtigt, som man med rimelighed kan forlange, men er ikke nået til vejs ende med den række af opgaver, som skal løses, forinden der i folketinget kan træffes en principbeslutning om at bygge en fast Store-Bæltsforbindelse.

Hr. Ninn-Hansen, som er ordfører for forslagsstillerne i denne sag, har tidligere, i maj 1964 og i juli 1965, her i tinget rejst spørgsmålet om indkaldelse af tilbud om privat finansiering af en fast Store-Bæltsforbindelse. Mit svar dengang var, at efter min opfattelse må der foreligge en principbeslutning fra folketinget om bygning af den faste Store-Bæltsforbindelse, før ministeriet kan begynde at indhente tilbud på finansiering, samt at en forudsætning for, at man kan forlange, at folketinget skal tage en sådan beslutning, må være, at der kan fremlægges tilstrækkelige oplysninger om anlægsomkostninger og forventet trafikomfang. Jeg føjede til, at det var min opfattelse, at sådanne oplysninger også er en forudsætning for, at man kan opnå egentlige tilbud eller optage realitetsforhandlinger om finansiering. Jeg pegede endvidere på, at vi måtte have den udskrevne idékonkurrence afsluttet og de indkomne bidrag vurderet, inden vi traf principbeslutning; og min konklusion var, at forslaget tidligst kunne fremsættes i folketingssamlingen 1967-68.

Det svar, som jeg her har refereret, gælder også i dag. Der er ikke siden sommeren 1965 sket noget, som kan ændre dette.

Hvis nogen til trods for den uklarhed, der indtil videre må råde vedrørende dette projekt, alligevel skulle have interesse i at fremsætte tilbud, er der — som jeg tidligere har sagt her i tinget — selvfølgelig fri adgang dertil. Det skal også nævnes, at til trods for at en række finansieringsgrupper over for ministeriet har givet udtryk for, at de til sin tid ville være interesserede i at give tilbud, har de foreløbig kun beskæftiget sig med de løbende oplysninger, som vi har kunnet give vedrørende projektet.

Når der nu af den konservative folketingsgruppe fremsættes forslag til folketingsbeslutning, hvorefter det skal pålægges ministeren for offentlige arbejder at fremsætte et lovforslag inden 15. marts 1966 om